

Rozhodujúcim kritériom musí byť KVALITA VYSOKÝCH ŠKÔL

V pondelok 13. 2. 2017 sme mali v našej škole návštevu. V rámci cesty do Púchova a jeho okolia nás navštívil predseda vlády Róbert Fico. Ako žiaci druhého, tretieho a štvrtého ročníka sme mali možnosť vypočuť si jeho prednášku o dôležitosti nášho členstva v Európskej únii. Okrem toho apeloval na to, aby sme si vybrali správnu vysokú školu a neštudovali len kvôli diplomu. Po tejto prednáške prišla beseda, na ktorej sme neváhali klást otázky týkajúce sa školstva, korupcie či uplatnenia sa na Slovensku po štúdiu na vysokej škole. (Na záver mu pán riaditeľ poďakoval za čas strávený s nami a podaroval (rovnako ako aj predsedovi Trenčianskeho samosprávneho kraja Jaroslavovi Baškovi) učiteľský zápisník ako symbol toho, že školstvo stále nie je v ideálnom stave a nekladie sa naň taký dôraz, ako by sa malo. Prinášame niektoré otázky z besedy s predsedom vlády Slovenskej republiky.

ŠTUDENT: Pán premiér, aj keď nechceme ísť proti vysokoškolským učiteľom, zdá sa nám, že na Slovensku je veľmi veľa vysokých škôl. Neuvažujete o zredukovaní fakúlt alebo odborov, ktorých študenti po vyštudovaní nemajú uplatnenie?

PREMIÉR: Miesto, kde treba začať, sú stredné školy. Vy ste škola, ktorá je niejakou prípravkou pre vysoké školy. Ale máme tu aj odborné školy a veľmi vítam rozhodnutia, ktoré sme prijali na úrovni županov, že štát bude intenzívnejšie vstupovať do štruktúry stredných škôl, pokiaľ ide o odborné vzdelávanie. Pokiaľ ide o vysoké školy, my sme urobili prvý krok, a ten spočíval v tom, že sme zakázali vytváranie ďalších súkromných škôl a posilňujeme aj tzv. akreditáciu, aby sa hodnotila kvalita. Nechcem ale povedať, že len to, čo je štátne, je dobré. Ak tu aj je nejaký súkromný sektor vysokých škôl, nech konkuruje štátnym a študenti si môžu vybrať. Problémom však je, že nevieme byť k sebe kritickí. A toto je aj problémom vysokých škôl. Vieme napríklad, že nejaká škola by mala preukázať problém s akreditáciou, ale vzťahy sú komplikované, všetci do toho vstupujú, až to nakoniec dopadne tak, že škola ostane, hoci o nej vieme, že by ostať nemala. Preto študentom veľmi odporúčam, aby veľmi dobre zvážili, akú vysokú školu si vyberú. Aby ste potom neľutovali päť rokov svojho života.

ŠTUDENT: Bavili sme sa aj o odchode študentov po skončení vysokých škôl. Myslíte si, že je správne, že štát vychová mladé mozgy, ktoré hneď potom odchádzajú do zahraničia za lepšími podmienkami?

PREMIÉR: Do určitej miery máte pravdu, ale viete, ako to bolo v minulosti? Mohli ste ísť do zahraničia, ale museli ste vrátiť štátu peniaze za vysokú školu. Súhlasili by ste s tým? No asi nie. To znamená, že nám nezostáva nič iné, len rešpektovať to. A ja to rešpektujem. Ak hovoríme o práci v zahraničí, bol by som veľmi rád, keby sme vnímali prácu v zahraničí iba ako skúsenosť, pretože sa na Slovensku dostávame do situácie, kedy máme absolútny nedostatok pracovnej sily. Ťažko tomu veriť, pretože stále sa hovorí o nejakých percentách nezamestnanosti. Firmy na Slovensku nám hlásia obrovský nedostatok vysokokvalifikovaných ľudí v oblasti elektrotechniky, ďalej ľudí, ktorí dokážu projektovať, ktorí dokážu obsluhovať komplikované stroje. Toto je dnešný najväčší problém Slovenska, preto si myslím, že ak by ste vyštudovali nejakú školu, ktorá presne zodpovedá potrebám praxe, je vysoká pravdepodobnosť, že sa dobre zamestnáte aj u nás doma. A stále sú u nás iné životné náklady ako v iných krajinách. Ja nie som proti tomu, aby ľudia išli pracovať do zahraničia, hlav-

neza predpokladu, že sa po nejakom čase vrátia.

ŠTUDENT: Ako by ste chceli motivovať ľudí, aby sa vracali na Slovensko?

PREMIÉR: To je otázka ponuky a dopytu trhu a do toho môže štát ťažko vstupovať. Čo môže ale štát robiť v tomto okamihu, je tlačiť na mzdy na Slovensku, pretože mzdy v porovnaní s inými krajinami sú veľmi rozdielne. To je niečo, čo sa ťažko verejnosti vysvetľuje.

ŠTUDENT: A čo študenti, ktorí práve doštudovali? Sú tu pre nich nejaké výhody oproti zahraničiu?

PREMIÉR: Sú rôzne úvahy napríklad pokiaľ ide o odvody a my máme dnes program pre študentov, ktorí sa nezamestnajú a idú na úrad práce. Je to program Európskej únie, kde vieme týmto ľuďom pomôcť tak, že zaplatíme zamestnávateľovi za študenta na nejaký čas odvody, a tým je potom absolvent pre nich výhodnejší. Skôr si myslím, že je to otázka bývania. Preto budeme viac

(Pokračovanie na ďalšej strane)

Marec už tradične spája mesiac príchodom jari. No toto ročné obdobie nie je jediné, čo nám pri mesiaci marec napadne. Známa vôňa novej tlače, starý pach knihy z antikvariátu, nekonečné riadky príbehu, ktorý - ani neviete ako - čítate do neskorej noci. To všetko vedie k vernému spoločníkovi starých i mladých - knihe. Marec ako mesiac knihy si pripomíname od roku 1955. Keďže mladí ľudia čoraz viac preferujú internet, práve toto číslo bude venované knihám. Mnohých vás možno ani neosloví, no ak ste si ešte nevytvorili vzťah k literatúre, na začiatok postačí prečítať si tento časopis. Nikdy nie je neskoro začať. Knihy tu vždy boli, sú a pevne verím, že ešte dlho budú.

Stela Slemenská, 3.A

(Dokončenie z predch. strany)

motivovať mestá a obce, aby stavali nájomné byty, ale tam, kde to reálne potrebujeme. Máme na to špeciálne programy a fondy, ktorými štát môže významne mestám prispievať. Ja by som sa sústredil najmä na otázku bývania ako na hlavný motivujúci faktor.

● ● ●

ŠTUDENT: Dožije sa naša generácia dôchodku, keď sa táto hranica neustále zvyšuje?

PREMIÉR: Dôchodok sa neposúva zo zákona, dôchodok sa posúva podľa priemerného veku dožitia. Ak budú ľudia žiť kratšie, tak dôchodok bude skôr. Ak budú ľudia žiť dlhšie, bude dôchodok neskôr. Ja som tiež odporcom zvyšovania dôchodkového veku najmä v súvislosti so ženami. Ale vcelku to vnímam ako spravodlivé - dlhšie žijeme, dlhšie pracujeme.

● ● ●

ŠTUDENT: Akým spôsobom chcete riešiť korupciu na Slovensku?

PREMIÉR: Uviedol by som pár príkladov. Zaviedli sme opatrenia, na ktoré sa veľmi rýchlo zabudlo. Naj-

Rozhodujúcim kritériom musí byť KVALITA VYSOKÝCH ŠKÔL

významnejším opatrením je obmedzenie hotovosti. Podnikateľ môže použiť hotovosť do výšky približne 5 000 €, v prípade fyzickej osoby do 15 000 €. V praxi to znamená, že keby

ste napríklad išli kupovať auto a mali by ste vo vrecku úplatok 20 000 € a chceli by ste ním zaplatiť, tak ten človek ho nemôže prijať a musíte tie peniaze prehnať cez účet, na čo

bude upozornená finančná polícia a už sa to kontroluje. Obmedzenie toku hotovostných peňazí bola teda veľká vec. Druhá vec - zaviedli sme elektronické trhy, čo v praxi znamená, že dnes viete obstarávať a kupovať bez toho, aby ste vedeli, od koho to kupujete. Je tam absolútne vylúčená akákoľvek pravdepodobnosť kontaktu s nejakými ľuďmi. Ale celý problém je niekde inde. My sme krajina, ktorá o tomto veľa hovorí, ale ľudia málo spolupracujú. Zásadne nám chýbajú informácie, ktoré by umožnili orgánom činným v trestnom konaní normálne konať. Naklebeti sa všeličo, ale akonáhle má niekto poskytnúť kvalitnú informáciu ako bojovať s korupciou, skončili sme. Pokiaľ nebude verejnosť spolupracovať, ťažko sa dostaneme k lepším výsledkom.

Katarína Zieglerová 3.A

Mesiac kníh je v plnom prúde a spravodajstvu Gympsy to neuniklo. Dovolili sme si navštíviť rôzne triedy a položiť pred pár ľudí nahrávač. A čo sme sa dozvedeli? Mnohí z vás majú radi knihy. A ktoré konkrétne sa dozvieme z článku.

Naše otázky zneli takto:

1. Aká bola prvá kniha, ktorá vás niečím poznačila?

2. Čím sa vás dotkla?

3. Akú knihu čítate teraz?

● ● ●

Natália, kvarta:

1. Bola to učebnica fyziky.
2. Tým, že ma doživotne traumatizovala.
3. Práve teraz ich je veľa: Labyrint, If I stay, Specials, Meno ruže.

Lenka, III.A

1. Hamlet.
2. Posolstvom: „Byť, či nebyť?“
3. Práve teraz mám rozčítaných asi desať kníh. Mojm vrcholom sú tieto - Divergencia od Veronica Roth, Na vine sú hviezdy od J. Greena a Anna zo zeleného domu.

Courtney, lektorka

1. The Sass series - bolo to o dievčati, ktoré cestovalo po iných krajinách a muselo sa naučiť stretávať nových ľudí a nové kultúry.
2. Dalo mi to zmysel pre dobrodružstvo a túžbu vidieť svet. Vlastne preto som tu.
3. Teraz čítam Harryho Pottera V. už siedmykrát.

Matteo, I.B

1. Narnia.
2. Tým, že tam bola skrytá nádej.
3. Momentálne čítam Hobbita.

Gabriela, I.B

1. Džínsový denník.
2. Tým, že som sa úplne stotožnila s hlavnou

ČO GYMNÁZIUM ČÍTA?

postavou.

3. Niečo viac.

Zuzka, I.B

1. Harry Potter.
2. Zaujímavým svetom.
3. Harry Potter, znovu ☺.

Zuzana Vasková, učiteľka

1. + 2. úplne prvá kniha, ktorej čaru som ako niekoľkoročná podľahla, bola kniha rozprávok. Obsahovala tri príbehy, z toho jeden bol o autičku menom Zuzi. Ako malej sa mi asi páčilo, že sa voláme rovnako. Bolo to zvedavé a nezbedné auto, takže autoštylizácia bola na mieste.
3. Mladá nevesta. Odporúča 11 z 10 poetických čitateľov, ktorí majú radi neošúchané príbehy a neprekáža im teľnosť v kombinácii s tajomstvom. Alessandro Baricco predvádza na viac ako 100 stranách symfóniu niečoho, čo vás núti dočítať kapitolu aj za cenu toho, že nevystúpíte na správnej zastávke.

Ronald Súra, učiteľ

1. Kniha od Karla Maya Vinnetou.
2. Bol čestný, spravodlivý, silný. V čase môjho detstva chodilo po Púchove veľa Vinnetouov a Old Shatterhandov.
3. Momentálne žiadnu, všetok môj voľný čas naplnia šport - lyže, bike, fitness, tenis...

Anna Chladecká, učiteľka

1. + 2. Knihy som milovala už ako dieťa. Na ktorú si najviac spomínam? Asi na Smelého zajka od J. C. Hronského - chcela som byť smelá a odvážna ako on. A viete, že niečím ma naozaj zajko ovplyvnil? V Afrike som - ako on - síce nebola, ale cestovanie je mojou záľubou dodnes. Hlavne spoznávanie

Slovenska, malej-veľkej krajiny, v ktorej sa nájde nespočetné množstvo miest, ktoré stoja za to ich navštíviť.

3. Na nočnom stolíku mám vždy rozčítaných viacero kníh a do rúk beriem knihu podľa nálady. Teraz ma však asi najviac "chytla" kniha od J. Archera - Cesta slávy, ktorú som dostala od detí pod stromček. Je to životopisný román o jednom zo špičkových horolezcov svojich čias Georgeovi Mallorym. Odporúčam všetkým, ktorí majú radi hory a dobrodružstvo.

Betka, sekunda

1. Misia Eva v Thajsku.
2. Tým, že tam bolo to dobrodružstvo a že tam spoznávala nových ľudí.
3. Kam zmizla Aljaška.

Nina, tercia

1. My deti zo stanice ZOO.
2. Bol to nový pohľad na svet - ako rýchlo sa dokáže všetko zmeniť a aké to môže mať následky. A jej pokračovanie je o tom, že nikdy nie je všetko totálne stratené.
3. Harper Leeová - Nezabíjajte vtáčka.

Janka, kvinta

1. Prvá kniha? Moja úplne prvá kniha, v ktorej som nevynechala ani jednu stránku, bola Anna zo Zeleného domu.

2. Mala som 11 a začínala sa puberta. Chcela som byť ako Anna. Sryšavými vlasmi, pehavým nosom... Bláznivá, vtipná, nezbedná a odvážna so svojou Dianou. A vďaka obdobiu, v ktorom som práve bola, aj bez rodičov, ktorí by mi všetko zakazovali.

3. Momentálne čítam titulky seriálov.

Vasília Bartošová, kvarta

Knižnica spomienok

Knižnica spomienok. Presne takto by som nazvala knihy pani Milky Šipulovej – Marušikovej. Obyčajné dievča z osady Mladoňov, z obce Lazy pod Makytou. Odmala túžila byť učiteľkou, ale nikdy nebolo jej snom písať knihy. A predsa sa stalo.

● **Pani Šipulová, viem, že ste vydali viac kníh. Koľko ich bolo?**

- Áno, vydala som dokopy päť kníh. Každá predstavuje určité životné obdobie. Sú to spomienky, ktoré mi utkveli v pamäti.

● **O čom konkrétne píšete vo svojich tituloch?**

- Prvá kniha „Dedinôčka moja rodná“, opisuje môj život v osade Mladoňov. Je o mojej rodine, o škole a o zážitkoch s priateľmi. Druhá kniha „Od kolisky po katedru“ je o mojej ceste k učiteľstvu a v tretej knihe „Päťdesiat rokov za katedrou“ opisujem moje zážitky so žiakmi ale aj s kolegynami a kolegami. Štvrtá kniha „Pochmúrne ráno“ je o mojej kamarátke Evke Haasovej, ktorá prežila koncentračný tábor. A posledná kniha „Spievajte si, spievaj“ sú dodatky, ktoré som chcela dať do predošlých kníh, ale nakoniec sa tam nedostali.

● **Prečo a kedy ste sa rozhodli, že začnete písať?**

- Začala som písať na podnet mojej vnučky. Moje deti a aj vnúčatá vyrástli na rozprávkach. Raz, keď moja vnučka chcela rozprávkou, porozprávala som jej o sebe a o mojich zážitkoch. Odvtedy chcela už len tieto príbehy zo života. A nakoniec mi povedala, že by som ich mala niekde napísať, že aj iné deti by zaujímali takéto rozprávky. Tak som začala najskôr písať do časopisov, a keď som videla, že príbehy majú úspech, poslala som nejaké do súťaže Chalupkovo Brezno. Aj tam mali veľký úspech a porota ma podporovala v písaní. A tak som sa nakoniec dostala ku knihám.

● **Dostali ste nejaké ocenenia za svoje diela?**

- Áno, ako som už spomínala, zúčastnila som sa súťaže Chalupkovo Brezno, do ktorej som začala posilať svoje „novielky“ častejšie. Dopadlo to dobre, ba výborne. Za všetky roky som nazbierala viacero ocenení: 4 strieborné pásma, 3 bronzové pásma, 8 zlatých pásiem a okrem toho pár mimoriadnych ocenení. Mimoriadne ocenenia ako napr. diplomy odborového zväzu a najvyššie ocenenie „Laureát Chalupkovo Brezna“, tie som dostala dva.

● **Ako dlho trvalo, kým sa vám podarilo nejakú knihu vydať?**

- Nebolo to veru ľahké. Keď som chcela vydať svoju prvú knihu, išla som do tlačiarne Assa. Tam mi povedali, že si mám priniesť rukopis a 100 korún. No ale 100 korún bolo veľa, takže som hľadala sponzorov. Veľmi mi pomohla Nadácia Matador, odtiaľ som dostala 500 korún. Napokon mi túto útlu knižičku pomohol vydať pán Milan Húževka, ktorý mi neskôr vydal aj ďalšie knihy.

● **Je podľa vás ťažké napísať knihu?**

- Záleží aj od toho, o čom má tá kniha byť. Pre mňa to nebolo ťažké. Jednak som bola učiteľkou, takže písať príbehy som vedela. A zároveň som písala o svojom živote, takže som nad tým nemusela dlho uvažovať.

● **Keďže je marec, mesiac knihy, zaujímalo by ma, čo rada čítate...**

- Knihy mám veľmi rada. Už od malička ma to ku knihám ťahalo. Keď som sa naučila čítať a nastúpila do školy, čítanku som mala prečítanú hneď. Tak ma moja milá pani učiteľka poslala na štátnu školu, kde som mala pôvodne nastúpiť. Chodievala som tam často do knižnice a čítala, kde sa dalo. Keď som obstarala, čo som mala, tak som

si sadla ku knižke a čítala. Neskôr som čítala aj pri pasení dobytka. To som mala napokon aj zakázané, pretože keď som sa začítala, dobytok sa zatúlal do susedovho a bolo zle nedobre. Problém však bol aj v tom, že za požičanie sa platil jeden šesták, presne toľko, koľko som dostávala v nedeľu do zvončeka. Tak som si to odkladala, ale keď sa na to prišlo, dostala som „hubovú polievku.“ Našťastie ma v čítaní začala podporovať mamička.

● **Aký žáner ste čítali najradšej?**

- Čítala som všetko, čo prišlo. Veľmi rýchlo som mala prečítanú celú knižnicu a potom som si požičiavala knižky od koho sa dalo. Takže som si nikdy nepreberala medzi knihami.

● **Je podľa vás dôležité čítať?**

- Určite, človek si tým rozvíja fantáziu, učí sa tvorivosti a zároveň sa nevedomky naučí aj pravopis.

● **Čo by ste odkázali mladým ľuďom?**

- Aby si vážili každý deň, ktorý majú. Aby mali radi svoju rodinu a nikdy nepovedali nič, čo by mohlo niekoho uraziť a oni by to aj tak potom ľutovali. Aby si vážili zdravie, pretože to je veľmi dôležité. Všetky tieto veci si človek uvedomí neskoro. Ja som to začala viac vnímať teraz po smrti môjho manžela a viem, že človek sa musí tešiť aj z maličkostí a všedných vecí.

Za rozhovor ďakuje

Sára Gabrišová

Foto: Internet

Terry Pratchett: První příběhy ze zeměplochy

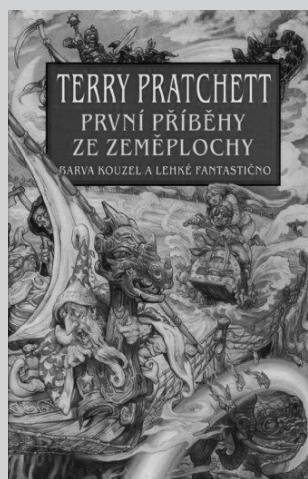
Po prečítaní prvých pár strán som bol zmätený. Po ďalších som si myslel, že sa autor zbláznil. Nakoniec som zistil, že je génus.

Zábavnú literatúru si často vyberáme, abysme unikli každodenného života, alebo aby sme sa pobavili. Alebo z nudy. Túto knihu môžete využiť v každej z týchto situácií.

Nikdy neviete, čo bude ďalej. Dej tohto diela je tá najšialenejšia vec, akú som kedy čítal. Ale kniha nemá len zaujímavý dej. Príbeh samotný vás ovplyvňuje, a tak si po chvíľke čítania prestanete uvedomovať rozdiel medzi normálnym a čudným. Batožina so stovkami nožičiek? Nič extra. Štyri slony stojace

na korytnačke? Všetdné.

Rovnako ako v iných svetových

knihách, aj tu si postupom času obľúbite jednotlivé postavy. Začnete ich mať radi a v duchu (alebo niektoré aj nahlas) ich povzbudzujete.

Postavy turistu Dvoukvítka (ne) mága Mrakoplaša prekonávajú každé dobrodružstvo s veľkou eleganciou. V pátách im samozrejme ide turistova verná debna s jeho batožinou a so stovkami nožičiek. Treba podotknúť, že tá drevená debna je inteligentnejšia a hladnejšia, ako by sa na prvý pohľad zdalo. Hlavne hladnejšia!

„Pár“ kníh som už čítal, ale žiadna nebola tejto podobná. Zanecháva totiž trvalé následky. Asi už nikdy nepoviem tá smrť.

J. Hi, kvarta

ODKAZOVAČ

Tak ako vždy, aj tento mesiac sme v škatuľke pri kopírke objavili nejaké odkazy. A niektoré nám bývalí žiaci poslali na Facebook. Zistili sme, že v škole máme aj básnikov, ktorým možno až tak nejdú rýmy, ale zato fantázie majú dosť. A opäť sa medzi nami nájdu aj zamilovaní (áno, milí slovenčinári, pamätámena na nominatív plurálu!) A takisto tu máme aj zručných ilustrátorov (bohužiaľ, ilustrácie sme nemohli zverejniť, pretože si v redakcii nie sme istí, či by boli pre každého oči). Čítajte ďalej, a ak nájdete svoje meno napísané hrubým písmom, znamená to, že si na vás niekto spomenul. ☺

☼ **Milan H., 3.A:**

Ahoj, už dlhší čas ťa sledujem. Nemohlasom sa nezamilovať! Každý deň plačem, pretože miluješ inú. Láska je krutá...!!! Moje srdce je zlomené. Nikdy ťa neprestanem milovať.

S láskou Tvoja Žanet.

☼ **Monika, 2.B:**

Monika, máš tak nádherné vlasy! Obdivujem ťa!

Tvoj tajný citel'.

☼ Gypel mi veľmi chýba! Keby som mohla, hneď by som sa tam vrátila. To bezstarostné sa učenie na písomky, ktoré sa dali takmer vždy prehodiť, čajky v kabinete v triednej či klebetenie na jednej nemenovanej hodine, na ktorej sme kecali o všeličom inom, než len o látke viažucej sa k predmetu :D Nikdy som si ani len neuvedomila, že keď prídem na VŠ (aj keď bola vysnívanou), tak mi bude stredná chýbať. Odkaz hlavne pre tých, čo si myslíte, že gypel je debilina a všetci sú tam debili: na výške to bude naozaj brutus, tak si užívajte to, že vás poznajú po mene, že si môžete robiť srandičky či kecať odveci. Na výške sa to už veľmi nedá :) Keby som mala písať všetky zážitky z gympla, tak by to boli slohy ☺

Paulína Turzová

☼ Chcem pozdraviť hajzlového pavúčka na starých záchodoch na najvyššom poschodí. Veľmi ťa milujem.

Viki Košťálová

☼ Ľudkovia, žíte dobre a všetko, čo robíte, robte najlepšie ako dokážete. Vážte si priateľstvá, užívajte si nepohodu. Imriško pozdravuje všetky známosti aj neznámosti, dúfam že sa vám vodí dobre :) Často spomínam.

Imo Kašík

COMING SOON ALEBO VĎALŠOM ČÍSLE NÁJDETE: nechajte sa prevkapiť... Redakčná rada: Natália Smatanová (šéfredaktorka), Vasília Bartošová, Sára Gabrišová, Alexandra Tokarčíková (kvarta), Stela Slemenská, Martina Bujdáková, Katarína Zieglarová (3.A), Karolína Janypková, Kristína Littová (2.B). Kontakt: salomeee@centrum.sk. Odborný dozor: Martina Boleková. Gypsy odporúča aj pani kopírka.

Divadlo proti extrémizmu je názov projektu Slovenského národného divadla, s ktorým cestuje po stredných školách naprieč Slovenskom. Cieľom projektu je vzdelávať mladých ľudí k schopnosti rozpoznávať nebezpečné prúdy v spoločnosti. Príbeh malej Natálky bol 20. februára odohraný aj v našom gymnáziu pre žiakov 3. ročníka.

Extrémizmus, rasizmus, holokaust - to sú témy, s ktorými sa často stretávame na hodinách dejepisu či občianskej výchovy. Často však týmto pojmom ani poriadne nerozumieme a nepoznáme ich možnú silu.

Dokumentárne divadlo s názvom Natálka je divadelné spracovanie prípadu dvojročnej Natálky a jej rodiny, ktorá sa stala obeťou neonacistického útoku. V apríli roku 2009 štvorica mladých mužov zaútočila na dom Natálkinej rodiny a do okien hodila zápalné fľaše. Dom začal ihneď horieť, traja ľudia sa zranili a s najvážnejšími zraneniami vyviazla malá Natálka. Takmer celé jej telo tvorili popáleniny a prišla o tri prsty na rukách.

„Vy ste dostali dvadsať rokov, Natálka doživotie!“ Veta vyslovená z úst matky, pri ktorej zamrazilo snáď každého diváka. Matka poukázala na nízke tresty, ktoré útočníci dostali. Napriek všetkému bolo vidno, aká silná ostala aj po rokoch a priznala,

Všetci dobre vieme, že v našom gymnáziu je nespočetne veľa šikovných a úspešných žiakov. Každý žiak je niečím výnimočný a každý už určite dosiahol nejaký úspech. Ak nie v školských súťažiach, tak niekde inde. Bohužiaľ, nemôžem tu teraz vymenovať každý životný úspech všetkých našich žiakov, bolo by to nadhlo. Tolko času naozaj nemám. A tak vám poviem o

"DO PLYNU!"

že útočníkom nikdy neodpustí za utrpenie, ktoré malej Natálke spôsobili. Súčasťou inscenácie boli aj výpovede útočníkov, ktorí tvrdili, že nikdy nechceli nikomu neublížiť.

Po divadelnom predstavení sa konala diskusia na tému extrémizmu, demokracie a riešenia problémov spojených s násilím a rasizmom.

Martina Bujdáková, 3.A

Ked'sa darí...

tých, ktorí v poslednej dobe dosiahli najväčšie úspechy... tie školské.

Bol to napríklad **Peter Rúček** zo sexty, ktorý vyhral **1. miesto v krajskom kole olympiády z nemeckého jazyka.**

Lenka Vrablová z triedy 4.B vyhrala **2. miesto v krajskom kole olympiá-**

dy z matematiky a **Jana Vozárová** z kvinty vyhrala **krajské kolo súťaže v rétorike.**

Takisto máme veľa šikovných **treťiakov** s výbornými **projektovými prácami** a 22 prác od našich žiakov bolo **nominovaných v súťaži SOČ.**

A toto je len zlomok úspechov, ktoré naši žiaci dosahujú. Blahoželáme.

Natália, kvarta